

Asia C-546/19

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

16.7.2019

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Bundesverwaltungsgericht (Saksa)

Ennakkoratkaisupyynnön tekemispäivä:

9.5.2019

Kantaja, valittaja ja Revision-menettelyn valittaja:

BZ

Vastaja, valittajan vastapuoli ja Revision-menettelyn vastapuoli:

Westerwaldkreis

Pääasian kohde

Muista kuin maahanmuuttoon liittyvistä syistä määrätty maahantulokielto

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

Direktiivin 2008/115 (palauttamisdirektiivin) sovellettavuus muista kuin maahanmuuttoon liittyvistä syistä määrättyyn maahantulokieltoon; SEUT 267 artikla

Ennakkoratkaisukysymykset

1. a) Kuuluuko maahantulokielto, joka määrätään kolmannen maan kansalaiselle muista kuin maahanmuuttoon liittyvistä syistä, jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY (EUVL 2008, L 348, s. 98) soveltamisalaan

ainakin silloin, kun jäsenvaltio ei ole käyttänyt tämän direktiivin 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaista mahdollisuutta?

b) Jos ensimmäisen kysymyksen a kohtaan vastataan kieltävästi: Eikö tällainen maahantulokielto kuulu direktiivin 2008/115/EY soveltamisalaan silloinkaan, kun kolmannen maan kansalainen jo riippumatta hänelle annetusta karkotuspäätöksestä, johon maahantulokielto liittyy, oleskelee laittomasti ja siten lähtökohtaisesti kuuluu direktiivin soveltamisalaan?

c) Kuuluuko muista kuin maahanmuuttoon liittyvistä syistä määrättyihin maahantulokieltoihin sellainen maahantulokielto, joka määrätään yleiseen turvallisuuteen ja järjestykseen liittyvien syiden perusteella (nyt esillä olevassa asiassa yksinomaan yleisestäävyteen liittyvien syiden perusteella terrorismin torjumiseksi) annetun karkotuspäätöksen yhteydessä?

2. Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan, että nyt esillä oleva maahantulokielto kuuluu direktiivin 2008/115/EY soveltamisalaan:

a) Seuraako palauttamispäätöksen (nyt esillä olevassa asiassa maastapoistamisuhan) hallinnollisesta kumoamisesta, että samanaikaisesti tämän päätöksen kanssa määrätystä direktiivin 2008/115/EY 3 artiklan 6 alakohdassa tarkoitettua maahantuloikiellosta tulee lainvastainen?

b) Aiheutuuko tämä oikeudellinen seuraus myös silloin, kun palauttamispäätöstä edeltävä hallinnollinen karkotuspäätös on saanut lainvoiman?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

Jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/115/EY (EUVL 2008, L 348, s. 98), 1 artikla, 2 artiklan 2 kohdan b alakohta, 3 artiklan 4 alakohta (palauttamispäätös) ja 6 alakohta (maahantulokielto), 7 artiklan 1 kohta, 8 artiklan 1 kohta, 11 artiklan 1 kohta

Kansalliset säädökset, joihin viitataan

Ulkomaalaisten oleskelusta annettu laki (Aufenthaltsgesetz, jäljempänä AufenthG), 11 § (maahantulo- ja oleskelukiello), 50 § (velvollisuus poistua maasta), 51 § (oleskelun laillisuuden päättyminen, rajoitusten voimassaolon jatkuminen), 53 § (maastakarkotus), 54 § (maastakarkotusta puoltavat seikat), 55 § (maahan jäämistä puoltavat seikat), 58 (maastapoistaminen), 59 (maastapoistamisuhka), 60a § (maastapoistamisen väliaikainen lykkäys [oleskelun sietäminen])

Lyhyt kuvaus tosiseikoista ja menettelystä

- 1 Vuonna 1986 Syyriassa syntynyt valittaja on kansallisuudeltaan palestiinalainen, jonka kansalaisuus on selvittämättä. Hän matkusti vuonna 1990 vanhempiensa kanssa väärennetyin henkilötiedoin Saksan liittotasavaltaan. Hänen turvapaikkahakemustaan ei hyväksytty. Hänellä on siitä lähtien ollut velvollisuus poistua maasta, mutta hän oleskelee Saksassa toistuvasti jatkettun, AufenthG 60a §:n mukaisen oleskelun sietämisen perusteella.
- 2 Oberlandesgericht Koblenz (Koblenzissa toimiva osavaltion ylioikeus) langetti hänelle 17.4.2013 annettulla lainvoimaisella tuomiolla yhteensä kolmen vuoden ja neljän kuukauden vankeusrangaistuksen, jonka perusteena oli jäsenten tai tukijoiden hankkiminen ulkomaiseen terroristiryhmittymään 39 tapauksessa sekä väkivallalle altistaminen kahdessa tapauksessa; yhdessä tapauksessa todettiin myös yksin teoin tehty vakavien rikosten hyväksyminen. Oberlandesgericht Koblenzin mukaan valittaja levitti syyskuun 2007 ja joulukuun 2009 välisenä aikana islamististen terroristijärjestöjen video- ja tekstiviestejä internetissä. Maaliskuussa 2014 jäljellä ollut vankeusrangaistus muutettiin ehdonalaiseksi, ja koeajan pituudeksi määrättiin neljä vuotta.
- 3 Vastapuoli karkotti valittajan Saksasta 24.2.2014 tehdyllä päätöksellä. Se totesi, että maastakarkotus käsittää myös Saksan liittotasavaltaan palaamista koskevan kiellon. Maaliskuussa 2018 vastapuoli lyhensi vuonna 2014 alun perin kuusivuotiseksi määrätyn maahantulo- ja oleskelukiellon neljään vuoteen mahdollisesta maastapoistumisesta alkaen ja määräsi sen päättyvän viimeistään 21.7.2023 mahdollisesta maastapoistumisesta riippumatta.
- 4 Valittajan Revision-valitus koskee Oberverwaltungsgerichtin (osavaltion ylempi hallintotuomioistuin) 5.4.2018 antamaa tuomiota, jolla tämä hylkäsi valittajan valituksen.
- 5 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin hylkäsi valittajan Revision-valituksen siltä osin kuin valitus koski valittajan maastakarkotusta. Revision-menettelyssä kohteena on nyt vielä päätös lyhentää maastakarkotukseen liittyvä maahantulo- ja oleskelukiello neljään vuoteen mahdollisesta maastapoistumisesta alkaen ja määrätä sen päättyvän viimeistään 21.7.2023 mahdollisesta maastapoistumisesta riippumatta. Edellä esitetyt kysymykset koskevat siis tätä tilannetta.
- 6 Kansallisen oikeuden (AufenthG:n 11 §) mukaan maahantulo- ja oleskelukiellon edellytykset täytyvät. AufenthG:n 11 §:n 1 momentin mukaan ulkomaalainen, joka on karkotettu maasta, ei saa tulla Saksaan uudestaan eikä oleskella siellä, eikä hänelle saa myöntää oleskelulupaa, vaikka hänellä olisi siihen oikeus kyseisen lain mukaan. Valittaja on karkotettu maasta lainvoimaisella päätöksellä. Hänen valituksensa maastakarkotuksesta eivät lopulta menestyneet, sillä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin hylkäsi valittajan Revision-valituksen alempien oikeusasteiden tuomioistuinten tuomioista, joilla hänen nostamansa kanne oli hylätty.

- 7 Maastakarkotus oli laillinen ja luvallinen, vaikka valittajaa ei hänen Euroopan ihmisoikeussopimuksen 3 artiklaan perustuvien oikeuksiensa loukkauksen uhan vuoksi voida lähiaikoina poistaa maasta Syyriaan. Saksan oleskeluoikeuden mukaan maastakarkotus ei liity välittömästi oleskelun päättymiseen eikä siitä myöskään aina seuraa oleskelun päättymistä. Henkilöt, joiden oleskelun jatkuminen vaarantaa yleisen turvallisuuden, voidaan pikemminkin karkottaa maasta myös silloin, kun maastapoistaminen ei ole mahdollinen kohdevaltiossa vallitsevien olosuhteiden vuoksi. Tästä seuraa sitten ainakin se, että ulkomaalaisen oleskelulupa raukeaa (AufenthG:n 51 §:n 1 momentin 5 kohta) ja tietyissä tapauksissa toteutetaan ulkomaalaislainsäädäntöön perustuvia valvontatoimia. Mutta myös sellaiset ulkomaalaiset, joilla – kuten valittajalla – ei koskaan ollut oleskelulupaa ja jotka oleskelevat Saksassa ainoastaan AufenthG 60a §:n mukaisen oleskelun sietämisen perusteella, voidaan Saksan oikeuden mukaan karkottaa maasta. Tällöin maastakarkotuksesta seuraa, että ulkomaalaiselle ei saa myöntää oleskelulupaa ennen kuin hänelle määrättyä kieltoa koskeva määräaika on päättynyt (AufenthG:n 11 §:n 1 momentti).
- 8 Vastapuoli asetti maahantulo- ja oleskelukiellolle määräajan viran puolesta AufenthG:n 11 §:n 2 momentin mukaisesti. Vastapuoli asetti maastapoistumiseen liittyvälle maahantulo- ja oleskelukiellolle viimeksi neljän vuoden määräajan, missä ei voida todeta harkintavirhettä.

Lyhyt esitys ennakkoratkaisupyynnön perusteluista

- 9 On tarpeen selvittää, onko kansallisen oikeuden mukaan myös ilman maastapoistamisuhkaa mahdollinen, maastakarkotukseen liittyvä (määräaikainen) maahantulo- ja oleskelukiello sopuoinnussa unionin oikeuden kanssa.
- 10 Direktiivin 2008/115 3 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettuna palauttamispäätöksenä ei – kun oletetaan, että tätä direktiiviä sovelletaan yleiseen turvallisuuteen ja järjestykseen liittyvien syiden perusteella – kansallisen oikeuskäsitelmän mukaan pidetä yksinomaan maastakarkotusta (AufenthG:n 53 § ja sitä seuraavat pykälät), joka kylläkin päättää oleskelun laillisuuden (AufenthG:n 50 §:n 1 ja 2 momentti, AufenthG:n 51 §:n 1 momentin 5 kohta), vaan vasta maastapoistamisuhkaa (AufenthG:n 59 §:n 1 momentin ensimmäinen virke).
- 11 Direktiivin 2008/115 3 artiklan 4 alakohdan mukaan palauttamispäätöksellä tarkoitetaan hallinnollista tai oikeudellista päätöstä tai muuta toimenpidettä, jolla kolmannen maan kansalaisen oleskelu todetaan laittomaksi ja jolla asetetaan tai todetaan velvollisuus poistua maasta. Direktiivin 2008/115 6 artiklan 6 kohdan mukaan tämä direktiivi ei estä jäsenvaltiota tekemästä laillisen oleskelun päättämistä koskevaa päätöstä palauttamispäätöksen ja/tai maastapoistamis päätöksen ja/tai maahantulokiellon yhteydessä yhdellä hallinnollisella tai oikeudellisella päätöksellä kansallisen lainsäädännön mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta III luvun ja unionin ja kansallisen

lainsäädännön asiaa koskevien muiden säännösten mukaisten menettelyllisten takeiden soveltamista.

- 12 Kansallisen oikeuden mukaan karkotuspäätöksestä seuraa (ainakin laillisesti oleskelevien ulkomaalaisten tapauksessa) ainoastaan oleskelun laittomuus. Vasta maastapoistamisuhan myötä on direktiivin 2008/115 7 artiklan 1 kohdan mukaan asetettava hallinnollisesti tai oikeudellisesti palauttamispäätöksen yhteydessä periaatteessa välttämätön vapaaehtoisen maasta poistumisen määräaika (AufenthG:n 59 §:n 1 momentti), jonka vaikutukseton kuluminen on edellytys maasta poistumista koskevan velvollisuuden pakkotäytäntöpanolle maastapoistamisen avulla (AufenthG:n 58 §).
- 13 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että maahanmuuttoon liittyvistä syistä määrätyt maahantulo- ja oleskelukiellot kuuluvat rajoituksetta direktiivin soveltamisalaan. Sitä vastoin on tarpeen selvittää, päteekö tämä myös muista kuin maahanmuuttoon liittyvistä syistä määrättyihin maahantulokielloihin.
- 14 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä ei ole toistaiseksi selvitetty, kuuluvatko muista kuin maahanmuuttoon liittyvistä syistä määrätyt maahantulokiellot tosiasiallisesti tai tietyin edellytyksin palauttamisdirektiivin soveltamisalaan.
- 15 Jotta voidaan antaa ratkaisu esillä olevassa asiassa riidanalaisen, AufenthG 51 §:n 1 momentin 5 kohdassa luettuna yhdessä 53 §:n ja sitä seuraavien pykälien kanssa tarkoitettuun maastakarkotukseen liittyvän ja siten edellä tarkoitettulla tavalla AufenthG:n 11 §:n 1 momentissa tarkoitettun, muista kuin maahanmuuttoon liittyvistä syistä määrätyn maahantulo- ja oleskelukiellon laillisuudesta, merkityksellistä on se, kuuluuko tämä kiello direktiivin 2008/115 soveltamisalaan. Mikäli kiellon katsotaan kuuluvan direktiivin soveltamisalaan, on lisäksi selvitettävä, voidaanko muista kuin maahanmuuttoon liittyvistä syistä määrättyä maahantulo- ja oleskelukielloa myös siihen liittyvän palauttamispäätöksen (nyt esillä olevassa asiassa AufenthG:n 59 §:n 1 momentin ensimmäisen virkkeen mukaisen maastapoistamisuhan), hallinnollisen kumoamisen jälkeen pitää yhteensopivana direktiivin 2008/115 kanssa.

Ensimmäinen kysymys

- 16 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen ensimmäisen kysymyksen a kohta koskee sitä, kuuluvatko myös muista kuin maahanmuuttoon liittyvistä syistä määrätyt maahantulokiellot direktiivin 2008/115 soveltamisalaan ainakin silloin, kun jäsenvaltio – kuten Saksan liittotasavalta nyt esillä olevassa tilanteessa – ei ole käyttänyt direktiivin 2008/115 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaista mahdollisuutta. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pitää direktiivin sovellettavuutta kyseenalaisena ottaen huomioon palauttamistoimenpiteitä varten laaditusta jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten käyttöön tarkoitettusta yhteisestä ”palauttamiskäsikirjasta” 16.11.2017 annetun komission suosituksen (EU) 2017/2338 (EUVL 2017, L 339, s. 83).

- 17 Direktiivin 2008/115 3 artiklan 6 alakohdan mukaan maahantulokiellolla tarkoitetaan hallinnollista tai oikeudellista päätöstä tai muuta toimenpidettä, jolla kielletään määrätyksi ajaksi tulo jäsenvaltioiden alueelle ja siellä oleskelu ja joka liittyy palauttamispäätökseen. Maahanmuuttoon liittyvistä syistä määrätyllä maahantulokiellolla komissio tarkoittaa maahantulokieltoa, joka liittyy jäsenvaltioiden maahanmuuttosääntöjen eli kolmansien maiden kansalaisten maahantuloa ja oleskelua jäsenvaltiossa koskevien sääntöjen rikkomiseen (ks. suosituksen 2017/2338 11 kohta). Jos kyseisten maahanmuuttosääntöjen rikkomisesta seuraa, että kolmannen maan kansalaisen oleskelu kyseisessä jäsenvaltiossa on laitonta tai siitä tulee laitonta, jäsenvaltion on hänet palauttaessaan direktiivin 2008/115 1 artiklan mukaisesti noudatettava yhteisiä vaatimuksia ja menettelyjä, joita jäsenvaltioiden on yhteisön oikeuden yleisperiaatteisiin kuuluvien perusoikeuksien sekä kansainvälisen oikeuden mukaisesti sovellettava palauttaessaan laittomasti oleskelevia kolmansien maiden kansalaisia, mukaan luettuina pakolaisten suojeluun ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen liittyvät velvollisuudet. Muista kuin maahanmuuttoon liittyvistä syistä määrätyllä maahantulokiellolla tarkoitetaan suosituksen 2017/2338 11 kohdan mukaisesti maahantulokieltoa, joka ei liity jäsenvaltioiden maahanmuuttosääntöjen rikkomiseen vaan määrätään muista syistä. Tähän luokkaan kuuluvat erityisesti sellaiset maahantulokiellot, jotka määrätään kolmansien maiden kansalaisten tekemien vakavien rikosten ja niistä määrättyjen hallinnollisten tai oikeudellisten seuraamusten perusteella ja joilla edistetään yleisen turvallisuuden ja järjestyksen suojelemista jäsenvaltiossa.
- 18 Direktiivin 2008/115 sanamuoto ei 3 artiklan 6 alakohdassa eikä 11 artiklan 1 kohdassa viittaa tämänkaltaiseen direktiivin soveltamisalan rajoittamiseen.
- 19 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei myöskään rakenteellisesti voi nähdä minkään seikan viittaavan tällaiseen direktiivin soveltamisalan rajoittamiseen. Se viittaa kuitenkin Ranskan Conseil d'État'n (ylin hallintotuomioistuin) tuomioon, jonka mukaan palauttamisdirektiiviä tulee soveltaa ainoastaan sellaisiin jäsenvaltioiden palauttamispäätöksiin, jotka tehdään kolmannen maan kansalaisen laittoman oleskelun perusteella. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan muun muassa direktiivin 1 artiklan, 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 11 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen perusteella voidaan kuitenkin katsoa, että direktiivissä ei eritellä syitä, joiden perusteella laittomasti oleskelevat kolmannen maan kansalaiset määrätään palautettaviksi. Pikemminkin mainitut säännökset puhuvat sen puolesta, että direktiivillä on periaatteessa kattava soveltamisala, jota on kuitenkin mahdollista rajata.
- 20 Direktiivin 2008/115 johdanto-osan 14 perustelukappaleen mukaan direktiivin 3 artiklan 6 alakohdalla ja 11 artiklalla pyritään antamaan kansallisten palauttamistoimenpiteiden vaikutuksille eurooppalainen ulottuvuus ottamalla käyttöön maahantulokielto, jolla kielletään saapuminen kaikkien jäsenvaltioiden alueelle ja oleskelu siellä. Tavoitteena on ehkäistä laitonta maahantuloa ennalta ja estää se, että laittomasti oleskelevat kolmannen maan kansalaiset voisivat kiertää

oleskelun päättäviä toimenpiteitä toisistaan poikkeavien kansallisten säännösten perusteella. Myös nämä tavoitteet periaatteessa puoltavat laajaa soveltamisalaa.

- 21 Suosituksen 2017/2338 11 kohdassa pidetään direktiivissä 2008/115 säädetyjä palauttamista koskevia maahantulokieltoja vaikutuksiltaan ennaltaehkäisevinä ja katsotaan niiden parantavan palauttamispolitiikan uskottavuutta. Mainitussa kohdassa tosin todetaan myös, että palauttamisdirektiivin säännökset palauttamiseen liittyvistä maahantulokielloista eivät vaikuta maahantulokieltoihin, jotka on määrätty muista kuin maahanmuuttoon liittyvistä syistä. Tässä yhteydessä mainitaan nimenomaisesti sellaisille kolmansien maiden kansalaisille määrätty maahantulokiellot, jotka ovat syyllistyneet vakaviin rikoksiin tai joiden tapauksessa on selvästi käynyt ilmi, että he aikovat tehdä tällaisen rikoksen. Tältä osin suosituksen 2017/2338 11 kohdassa viitataan toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) perustamisesta, toiminnasta ja käytöstä 20.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1987/2006 (SIS II -asetus) (EUVL 2006, L 381, s. 4) 24 artiklan 2 kohtaan yhdessä 24 artiklan 1 kohdan kanssa.
- 22 Direktiivin 2008/115 syntyhistoriaa koskevasta tulkinnasta ei käy ilmi yksiselitteisiä viittauksia suosituksen 2017/2338 11 kohdassa esitettyyn näkemykseen, jonka mukaan palauttamisdirektiivin säännökset palauttamiseen liittyvistä maahantulokielloista eivät vaikuta maahantulokieltoihin, jotka on määrätty muista kuin maahanmuuttoon liittyvistä syistä.
- 23 Jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä palautettaessa laittomasti oleskelevia kolmansien maiden kansalaisia annettavaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä koskevan ehdotuksen (KOM(2005) 391 lopullinen) 3 kohdan 12 alakohdassa komissio katsoo, että vaikka olisi olemassa perusteet ”yleisen järjestyksen ja turvallisuuden vuoksi tapahtuvassa karkottamisessa” sovellettavien menettelyjen yhdenmukaistamiselle, siitä ei kannata säätää direktiivissä, jossa käsitellään laittoman oleskelun lopettamista tai palauttamista, vaan direktiiveissä, joissa säädetään maahantulon ja oleskelun edellytyksistä sekä laillisen oleskelun lopettamisesta. Siinä tapauksessa, että kolmannen maan kansalaisen laillinen oleskelu on päättynyt yleiseen järjestykseen liittyvien syiden vuoksi, kyseisestä henkilöstä tulee komission mukaan palauttamisdirektiivissä tarkoitettu laittomasti jäsenvaltion alueella oleskeleva kolmannen maan kansalainen, ja tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan kyseiseen henkilöön.
- 24 Mikäli ensimmäisen kysymyksen a kohtaan vastataan kieltävästi, on tarkasteltava ensimmäisen kysymyksen b kohtaa eli sitä, eikö muista kuin maahanmuuttoon liittyvistä syistä määrätty maahantulokielto kuulu direktiivin 2008/115 soveltamisalaan silloinkaan, kun kolmannen maan kansalainen – kuten valittaja nyt esillä olevassa asiassa – jo riippumatta hänelle annetusta karkotuspäätöksestä, johon maahantulokielto liittyy, oleskelee laittomasti ja siten periaatteessa kuuluu direktiivin soveltamisalaan. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen ensimmäisen kysymyksen c kohta koskee sitä, kuuluuko muista kuin

maahanmuuttoon liittyvistä syistä määrättyihin maahantulokieltoihin myös sellainen maahantulokielto, joka liittyy vakavien rikosten perusteella tuomitun kolmannen maan kansalaisen yleisestävään maastakarkotukseen.

Toinen kysymys

- 25 Toinen kysymys esitetään siltä varalta, että muista kuin maahanmuuttoon liittyvistä syistä määrätty maahantulokielto kuuluu direktiivin 2008/115 soveltamisalaan.
- 26 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toisen kysymyksen a kohta koskee sitä, seuraako palauttamispäätöksen kumoamisesta (nyt esillä olevassa asiassa maastapoistamisuhan kumoamisesta), että samanaikaisesti palauttamispäätöksen kanssa määrätystä direktiivin 3 artiklan 6 alakohdassa tarkoitettua maahantulokiellosta tulee lainvastainen. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan ei ole vääjäämätöntä, että palauttamispäätöksen kumoaminen vie siihen liittyvältä maahantulokiellosta perustan ja että ajallisesta kytköksestä unionin oikeuden näkökulmasta siis aina ja välttämättä seuraa myös aineellinen yhteys.
- 27 Mikäli kysymykseen kytköksestä vastataan myöntävästi, ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toisen kysymyksen b kohta koskee sitä, miten on asianlaita silloin, kun palauttamispäätöstä edeltävä AufenthG 53 §:n mukainen hallinnollinen karkotuspäätös saanut lainvoiman. Toisen kysymyksen b kohdalla pyritään siis mahdollisesti poistamaan kytkös (edelleen voimassa olevan) palauttamispäätöksen ja maahantulokiellon väliltä tapauksissa, joissa
- hallinnollisella tai oikeudellisella päätöksellä on saatu lopullinen varmuus laittomasta oleskelusta, mihin kolmannen maan kansalainen ei siis enää voi hakea muutosta,
 - kansallisen oikeuden mukaan tästä seuraa kolmannen maan kansalaisen velvollisuus poistua maasta, mikä periaatteessa edellyttää poistumista myös unionin alueelta, ja
 - ainoastaan puuttuu hallinnollinen päätös (kansallisen oikeuden mukaan maastapoistamisuhka) tämän objektiivisesti voimassa olevan maasta poistumista koskevan velvollisuuden pakkotäytäntöönpanosta.